

delige bestemmelser om de mindst udviklede AVS-lande samt Afsluttende bestemmelser.

a) Aftalens første del: Almindelige bestemmelser.

Aftalens bestemmelser om de grundlæggende principper for samarbejdet understreger betydningen af reelt partnerskab og lokalt ansvar for udviklingsprocessen. Samtidig lægges vægt på en bredere inddragelse af aktører, således at civilsamfundet og den private sektor får en mere central betydning i den generelle dialog om samarbejdet. I artikel 8 understreges vigtigheden af den politiske dialog mellem parterne. Dialogens formål er at forebygge krisesituationer, der i givet fald kunne føre til suspension eller afbrydelse af samarbejdet.

I konventionens artikel 9 beskrives de væsentlige og grundlæggende elementer i aftalen. Lomé IV-konventionens bestemmelser om menneskerettigheder er blevet styrket i den nye aftale. Respekten for menneskerettigheder og demokrati betegnes som væsentlige elementer. Manglende overholdelse af disse principper kan føre til suspension eller afbrydelse af samarbejdet (jf. artikel 96). Endvidere er god regeringsførelse indskrevet som et grundlæggende element i aftalen med vægt på åben og ansvarlig forvaltning af menneskelige, økonomiske og finansielle ressourcer. Det er imidlertid ikke alle brud på principperne om god regeringsførelse, som vil kunne føre til suspension af aftalen, men kun alvorlige tilfælde af korrupsion herunder forsøg på bestikkelse (jf. artikel 9 stk. 3 og artikel 97).

Spørgsmål om migration behandles i artikel 13. Artikel 13 stk. 1 bekræfter princippet om ikke-diskriminering. I artikel 13 stk. 2 anføres det, at parterne er enige om, at et partnerskab på dette område bl.a. indebærer rimelig behandling af et tredjelands statsborgere, som er lovligt bosiddende på deres område samt en integrationspolitik, der sigter på at give tredjelands statsborgere rettigheder og pålægge dem forpligtelser svarende til parternes egne statsborgere.

Efter artikel 13 stk. 3 skal EU-medlemsstaterne undlade forskelsbehandling grundet i nationalitet over for arbejdstagere fra AVS-landene, der er lovligt beskæftiget i et medlemsland for så vidt angår arbejdsvilkår, aflønning og afskedigelse. Hvert AVS-land skal behandle arbejdstagere fra EU-landene på lignende ikke-diskriminerende måde.

Efter artikel 13 stk. 4 skønner parterne, at fattigdomsbekæmpelsesstrategier, forbedring af leve- og arbejdsvilkår og udvikling af erhvervsuddannelse på lang sigt bidrager til at normalisere migrationsstrømmene. I artikel 13 stk. 5 anføres det, at AVS/EU ministerrådet inden for rammerne af den politiske dialog

vil undersøge spørgsmålet om ulovlig indvandring for om nødvendigt at fastlægge et grundlag for en forebyggende politik. Parterne er enige om, at der skal ydes nødvendige administrative lettelser i forbindelse med tilbagesendelse af ulovlige indvandrere.

Parterne er enige om, uden yderligere formaliteter, at acceptere tilbagevenden og tilbagetagelse af deres statsborgere, som ulovligt befinder sig på den anden parts område. Statsborgere i partnerlandene skal forsynes med passende identitetspapirer.

Anmoder en af parterne herom, indledes forhandlinger med AVS-landene om indgåelse af bilaterale aftaler om særlige forpligtelser i forbindelse med statsborgeres tilbagetagelse og tilbagevenden. Aftalerne skal også, hvis det skønnes nødvendigt, omfatte tilbagetagelse af tredjelands statsborgere og statsløse personer.

Efter erklæring II fra Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union til slutakten for Cotonou-aftalen berører artikel 13 stk. 5 ikke den interne kompetencefordeling mellem Fællesskabet og EU-medlemslandene med hensyn til indgåelse af aftaler om tilbagetagelse.

b) Aftalens anden del: Institutionelle bestemmelser.

For så vidt angår institutionernes opgaver er der kun sket mindre ændringer i forhold til Lomé IV-konventionen. Det øverste besluttende organ er AVS-EU ministerrådet, der som udgangspunkt mødes en gang om året (jf. artikel 15). Rådet har det overordnede ansvar for den politiske dialog mellem parterne samt ansvaret for at udarbejde retningslinjer for samarbejdet og træffe de nødvendige beslutninger for gennemførelse af konventionens bestemmelser.

I perioden mellem ministerrådsmøderne varetages de løbende sager af AVS-EU ambassadørkomitéen (jf. artikel 16). Komitéen mødes regelmæssigt, og er sammensat af medlemsstaternes faste repræsentanter ved EU, en repræsentant fra Kommissionen samt cheferne for AVS-landenes missioner ved EU.

Endvidere etableres Den Blandede Parlamentariske Forsamling (jf. artikel 17) med det formål at fremme den demokratiske proces gennem dialog og fremkomme med anbefalinger til effektivisering af AVS-EU samarbejdet. Forsamlingen, der mødes to gange om året, består af lige mange medlemmer af Europa Parlamentet og af AVS-landenes lovgivende forsamlinger. Såfremt der ikke eksisterer lovgivende forsamlinger i de repræsenterede AVS-lande, udpeger disse lande repræsentanter, der efter Den Blandede Parlamentariske Forsamlings godkendelse får sæde i denne.